

“Pris Herren, for Herren er god, lovsyng hans navn, for det er herlig!” Salme 135:3

Året 2016 i Mustamäe har vært et veldig hektisk, men meget bra år. Gud har sørget for oss på en helt spesiell måte: Vi har hatt bra med deltakere, medhjelpere og penger i år – og her vil jeg av hele mitt hjerte og på vegne av menigheten takke dere alle sammen som har støttet vårt menighetsarbeid og bedt for oss! Uten dere hadde det ikke vært mulig.

Vi gleder over at vi har en levende menighet på tross av at vi ikke har vår egen kirke, på tross av at det er fortsatt få medarbeidere og støtte fra Estland og på tross av mange utfordringer har vi likevel hatt alt vi trenger for å vokse og bli mer levende menighet.

Det er veldig mye å skrive om, men jeg vil trekke frem noen viktige punkter som kjennetegner dette året, og det er: Barne- og ungdomsarbeid, diakoni og kirkebygging.

Barne- og ungdomsarbeid.

I år har vi hatt veldig flinke ledere, slik at jeg nesten ikke har trengt å hjelpe til. Tidligere måtte jeg ta flere søndagskoletimer og hjelpe til med forskjellige ting (jeg liker det jo veldig godt, men det er mye annet som også må gjøres), men i år har lederne gjort 99% selv, og det synes jeg er veldig bra.

Et glimt av julefest. Barna danser ette en julesangen.

Både babysang og søndagskole er spennende, gøy og lærerrikt for barna. I høst har de gjennomgått de ti bud med barna på søndagskolen og barna syntes det var kjempespennende. En 6 år gammel jente, Kersti, som begynte i høst hadde hatt „et kurs” for sin mor om det. Etter julefesten, da de tok bussen hjem, hadde hun plutselig begynt å fortelle om alt de hadde gjort på søndagskolen. Hun hadde telt opp alle de ti budene og forklart hva de betydde med en høy stemme slik at i hverfall halparten i bussen fikk en søndagskoletime „gratis”. Min egen datter synger ofte bordvers og lovsanger når vi er i butikken, og da vi tok kollektivbuss på leir med 20 unger, tok de opp en dyp diskusjon om Gud og Jesus, og Adam og Eva osv, og en av dem ropte til meg høyt over bussen: „Hva betyr Halleluja?” Det var morsomt å se reaksjonene på folk; noen var litt skremt, noen turde å smile litt – en god måte å drive misjon utenfor menighetslokalene:).

Vi har hatt stor glede av alle barna. Den beste tilbakemeldingen fra leirer er alltid å se på nye barn som kommer. Ved første møte er de beskjedne og innestengte, og mødrene eller bestemorrene sier at det ikke er sikkert at de vil bli hele uka. Jeg svarer at hvis de finner ut at de ikke liker seg etter den første dagen, trenger de ikke komme neste dag. Men neste dag er det nettopp disse barna som kommer først. Mødrene er helt overrasket, og sier at barna var så glade etter den første dagen på leir og klarte nesten ikke å vente til neste dag.

Et glimt av babysang over og sommerleir til venstre.

Ungdomsarbeidet har vi skikkelig strevet med å få skikkelig i gang alle disse årene i Mustamäe. Vi har hatt 1-3 ungdommer vanligvis + 2 ledere. Noen få ganger mellom 5 og 8 ungdommer. Vi har ikke visst hva vi skulle gjøre for å få mer ungdommer. I høst bestemte våre unge voksne (5 pers) å gjøre noe mer sammen for å få ungdomsarbeid i gang. De har hatt bønne- og planleggingsmøter, og når den første ungdomskvelden ble avholdt i høst, kom det fire ungdommer. Men de ga ikke opp, og bestemte seg for å ha gode møter framover uansett om det

kommer noen flere eller ikke. De er jo der uansett sammen, og disse kveldene er også for lederne egen

del. De bestemte seg for å ha en ungdomskveld rett før jul, de laget en liten video, en god plan for kvelden, men dagen før viste det seg at tre av lederne kunne ikke komme. De få tenåringene som vi har kunne heller ikke komme, og de tenkte at de blir helt alene der bare de to. De to lederne var selv veldig slitne og litt triste, for det så litt håpløst ut – men Gud gir deg et under når du trenger det mest. Den ungdomskvelden ble virkelig en suksess. Det kom mange tilsammen 25 ungdommer (det er mange for oss!), noen var helt nye. Det ble en mye flottere kveld enn noen av lederne hadde forventet - et juleunder den 22. desember.

Diakoni

I år har vi fordypet vår diakoniarbeid både med barn og voksne. I dette brevet vil jeg snakke bare om barne- og ungdomsdiakoni, for ellers blir det altfor langt.

Det er så mange barn her som har det så vanskelig og vondt fordi deres foreldre ikke noe gode foreldre. Jeg føler at Gud kaller oss til å løfte opp disse barna slik at de kan vokse opp til et folk for Ham. Jeg tror at hvis vi idag bruker mange ressursser på barn, da har vi en stor og levende menighet når kirken blir ferdig.

Vi har oppdaget at mange barn ikke har noen å snakke med, og de trenger mye oppmerksomhet. Vi prøver å finne ut hvordan hvert enkelt barn har det. Hvis vi får lov av foreldrene, besøker vi dem og ser hvordan de lever. De barna som går hos oss, stiller seg mange spørsmål om livet og troen, men deres foreldre klarer ikke å gi dem gode svar. I menigheten prøver vi å ta tid for hvert enkelt barn for å snakke med dem. Det er ikke bare én person som gjør dette, men vi ha delt denne oppgaven mellom forskjellige mennesker som liker barn og kan snakke med dem. Av og til gir vi dem klær og sko som vi får fra våre støttespillere (de fleste varene kommer fra Norge). Noen ganger kjøper vi mat eller noe annet som de trenger.

Jeg er veldig glad for at vår menighet har så mange flotte hjelpere i Norge!!! Jeg samarbeider med en norsk dame, Solveig, som har hjupet mange fattige barn i Estland, og som allerede for flere år siden startet en gruppe som heter „Julebarn fra Tallinn”. Det betyr at familier i Norge inviterer fattige barn til å feire jul sammen med deres familie i Norge. I år fikk tre av våre barn reise til Norge til jul. De tre hadde det til felles at de ikke har det godt hjemme. Den gangen fikk de feire en riktig god jul sammen med veldig gode mennesker.

Det er mange flere som hadde trengt en kristen støttefamilie. Hvis noen i deres familie kunne tenke seg å ha et julebarn fra Tallinn til neste jul eller et sommerbarn om sommeren, så er det bare å ta kontakt. En av våre søndagskolelærere hjelper russiske tenåringer med skolelekser. Det er mest estisk språk De strever aller mest med estisk språk. To av dem kom på siste ungdomskveld, og likte det veldig godt.

Kirkekygging

Vi har fullført og betalt prosjekteringen av Mustamäe kirke. Vi har etablert stiftelsen „Mustamäe Kirke” med tre parter: Vår menighet, EELK Konsistoriet og Tallinn by. Tallinn by vil støtte byggingen med halvparten av pengene, dvs 1,5 millioner euro (ca 13,5 millioner kroner), og de vil gi sin del i 2017 for at vi kan bygge ferdig selve råbygget, og kanskje første etasje innvendig. Samtidig må menigheten samle inn resten av pengene for å gjøre alt ferdig. Dette er en utrolig flott mulighet, men samtidig legger det på oss et stort ansvar for å samle inn mye penger ganske fort.

Et glimt av menighetens julefest

Vi ser mer og mer at vi trenger en ny kirke. Menigheten har idag 100 medlemmer. I dag har vi plass til ca 50, og da er det ganske fullt. Da vi arrangerte julefest i desember, inviterte vi alle medlemmene. Samtidig tenkte jeg at det egentlig vil bli et stort problem hvis alle kommer. Vi plasserte spisebordet i kirkerommet, og vi klarte å plassere 47 spiseplasser. Det kom 44. Gud vet akkurat hvor mange vi klarer å ta i mot.

Et glimt av utegudstjeneste på kirketomta i august.

Til slutt vil vi få lov til å takke dere for at dere er med, både i forbønn og med gaver. Det har vært til stor inspirasjon å få lov til å møte en del av dere i år!

Godt Nydt År! Herren være med dere i 2017!

Hjertelig hilsen
Tiina Klement

Bønneemner

Takk for dører som åpner seg i menighets- og kirkebyggsarbeidet, for at Tallinn by støtter så aktivt kirkebygg i Mustamäe.

Be for kirkebygging, særlig for økonomien.

Be for våre medlemmer og medarbeidere.

Be for ledelsen i kirka her (erkebiskop Urmas Viilma).

Be om at flere barn og ungdom skal oppdage hvor bra søndagsskoler og ungdomskveld vi har.

Be for meg og familien som leder menigheten.